

[Jørgen Jensen.]

gynder anden del af uddannelsen i 1977, indtil de bliver berettigede til ydelser fra refusionsordningen.

Herefter fortsætter tinget behandlingen af lovforslaget.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Svend Haugaard (RV):

Jeg synes, der er grund til at beklage, at debatten om denne sag er pustet så stærkt og så ensidigt op, som tilfældet er. Der er tale om en helt ufattelig overdimensionering af de forskelle, der er imellem synspunkterne hos de partier, der dog til sidst stemmer for lovforslaget som helhed.

Vi får at vide, at hvis ikke man vedtager forslaget uændret, så er det udtryk for den sorteste reaktion, og vi kan endda i dag i regeringsbladet Aktuelt læse, at det er en national ulykke, hvis forslaget ikke vedtages som oprindeligt fremsat. Det kunne der måske være tale om, hvis ikke man fik nogen løsning af problemet, men her kommer en EFG-lov, den bliver stadfæstet, og der bliver mulighed for, at EFG kan trives. Der bliver også mulighed for, at mesterlæren et stykke fremover kan være der.

Jeg må beklage, at regeringen ikke har vist større smidighed. Hvis den havde gjort det, havde vi ikke fået de vanskeligheder i udvalget, som vi nu fik. Hvis man havde taget vort ændringsforslag til § 16, så havde vi haft forlig for længst. Ved at lade de faglige udvalg, lærlingerådet, uddannelsesudvalg og uddannelsesrådet træffe afgørelsen inden for et fagområde, eventuelt endda inden for et bestemt geografisk område, som ændringsforslaget giver mulighed for i stedet for et bombastisk forbud fra 1982, kunne man have ladet tingene forme sig efter udviklingen, det vil sige efter behov, og her tænker jeg både på lærlingenes og erhvervenes behov. Der kan være betydelig forskel på de forskellige faggruppers behov, og den stillingtagen, som vi har set det hos faggrupperne, er jo langtfra entydig, og man er langtfra enig med Dansk Arbejdsgiverforening. Hvis EFG på alle områder var så selvskreven, som man fra nogle sider hævder, de er, så vil det vise sig i praksis, så er der ingen nød, så vil de vinde, uanset et årstal i

loven, men det er, ligesom om man ikke rigtig selv tror på styrken af det.

Et kompromisforslag om § 16 tror jeg havde været muligt, hvis ikke LO og DA havde blandet sig i det og havde sagt, at de ikke ville administrere loven, hvis ikke de fik deres vilje. Man kan nok undre sig over organisationernes stejlehed, hvis det nu er dem, der har været så stejle – vi har jo på det sidste fået noget at vide om, at det var de slet ikke, de har ikke truet. Man kan også undre sig over, at regeringen har været så svag og eftergivende, hvis det ikke er sådan, at det er et påskud, man har søgt.

Til gengæld er jeg glad for, at et flertal går ind for ændringsforslag nr. 5 til § 16, som giver mulighed for en naturlig tilpasning, uden at EFG får den absolutte eneret, men dog med meget frit spil for EFG, som også vi ønsker at de skal have.

Jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt, at de faglige organisationer får hovedindflydelsen på de faglige udvalgs sammensætning, hvad vi har været med til at understrege i betænkningen. I øvrigt er jeg tilfreds med, at landbrugslinjerne er gået ud af EFG, bortset fra basisåret. Det ville være for meningsløst at ændre den uddannelse, som er ajourført i takt med tidens krav.

I betænkningen er der også nogle bemærkninger om de skoletrætte, og det har også været nævnt her i dag. Hr. J. K. Hansen sagde, at det skyldes ukendskab hos de borgerlige – iberegnet det radikale venstre, jeg må takke for placeringen – at de mener noget andet. Det er ikke ligefrem nogen stærk argumentation. Det kunne være spændende at høre, om ikke man har en, der er stærkere, så vil vi måske lytte til den.

Vi er alvorligt bange for, at de, man har kaldt de skoletrætte, vil blive tabere i forhold til EFG. Det er dem, der skulle vejen om ad det praktiske for at erkende teoriens værdi – det var måske også meget godt for nogle MFere med hensyn til det med det praktiske – de fik før den fulde ligestilling. Dér, hvor EFG sejrer helt, vil de få vanskeligheder. Jeg har i hvert tilfælde ikke hidtil set nogen, der har peget på nogen løsning af disse unges problemer. Det er af hensyn til dem, vi beklager, at regeringen har vist så lidt forståelse for de argumenter, der har været fremført, for at placere praktik tidligere i uddannelsesforløbet. Det er ikke et spørgsmål om politisk taktik,